

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, BOŽIĆ 1950.

BR. 53

»Gospod mi reče: Ti si Sin moj, ja Te danas rodih.« (Ps 2, 7)
Iz Ulaza na prvom početnoj božićnoj sv. Misi

BOŽIĆNI BLAGDAN Vrijednost poslušnosti

Božić je. Tako mili i dragi dan svakom kršćanskom srcu. Zasljevljive se kućice naših sela. Pa i one rasijane po brdinama i dolinama naše domovine. I stanovi po našim trgovinama i gradovima. Svijetlo ih je obasjalo. Kao ono pastire na betlehemske poljanama. Onda je njima rekao, a sada nama govori Andeo: »Ne bojte se, jer gle, javijam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu; jer vam se danas rodi Spasitelj, koji je Krist Gospodin u gradu Davidovu. I eto vam znaka: Naći ćete Djeteta povito u pelene gdje leži u jaslama. I nađedampit postade s Anđelom mnoštvo nebeske vojske hvalačih Boga i govoreći: Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje.« (Lk. 2, 10-14).

I doista radost, sveta radost obuzima naša srca, pa makar nas teretilo bilo kakove životne poteškoće. To je dan radosti čiste i nepatvorene. Svi osjećamo, da nam se rodio spas. Spasitelj ponizni i sama bliza. Ty s neba je među nas sišao. Radi našega spasa. I od prvoga časa svoga zemaljskoga života za nas trpio. I mi pjevamo puni utjehe i nade: »O Betleme, grade slavni od Boga. Najveći si ti od grada svakoga. Jer iz tebe nam izade vojvoda. Isus dragi Davidova poreda. Marija ga Djeva čista porodila. I u jasle Ona Njega položila. Dočesto je Ona Njemu poklanjala. I s veseljem Srca svoja pozdravljala.

A onda sama od sebe, iz naše duše željne mira, izvilu se i ova pjesma: »Svim na zemlji mir, veselje. Budi polag Božje volje. To sad nebo navješćuje. I glas s neba potvrđuje. Dobre volje svaka duša. Grijeha više nek ne kuša. Nego hvali, diži Boga. Što je poslo Sina svogca.

Marija dakle, Majka Božja, kaniše u nebo uznesena, prva se Njemu klanja u veselju Srca svoga. Ali Mu se klanja Ona, koja je bila bez grijeha. Pa nas zato i druga pjesma opominje i potiče, da se grijeha ostavimo, ako želimo, da mir zavleđe u nama i među nama. To je volja Božja, da grijeh izbjegnemo, a dižimo i slavimo Boga. To su u ovoj suznoj dolini preduvjeti mira, kojega nam je donio Sin Božji, kad je sišao s neba na zemlju.

S takvim raspoloženjem i pjesmama na Badnji dan i u božićno vrijeme našli smo se pod božićnim drvcem. A na njemu izvještili božićne nakite, koji predstavljaju darove, što nam ih je donio Maši Isus. I pred Njegove noge u jasicama stavljaju roditelji darove za svoju djecu, a braća za svoju braću. Nađe se i milosrdnih srdaca, koja nadaruju po koju stromašnu obitelj ili nevoljnika u te dane. Da tako

časte Isusa i zahvale Mu za prevelike Njegove darove, koje je On donio ljudima i svijetu. A ti su darovi prebogati i preobilni. Trostruki su. Vječni i nelzbrisivi. Dao ih je cijelom svijetu i pojedincima, da se s njima okoriste.

Svijetu je dao svoju nauku, koja je prožela sve narode i njihovu kulturu tako, da se više nikada ne će moći poezve izbrisati ni zaboraviti, jer je to jedini sigurni, svijetli i nelzbrisivo zacrtani put, kojim svijet dolazi do svoga mira i spasenja.

Drugi je dar. Dao mu je svoj svijetli primjer, koga ne može nitko zamračiti ni potamniti. Kao sunce na svodu nebeskom svijetli od istoka do zapada, od sjevera do juga. I onima, koji u Njega vjeruju. I onima, koji Ga se srame, ali Ga posramiti ne mogu. I onima koji Ga ne priznaju, ali Ga ukloniti ne mogu.

I treći nam je dar dao. Ostao je odonuda pa dovijeka Sam svojom prisutnošću među nama. Svojom dušom i tijelom, svojim božanstvom i čovječanstvom boravi među nama na našim oltarima. Od betlehemske štalice pa do najraskošnije kuće i palače, do posljednje i najsiromašnije potleučice, svima, svima stacionirani je On brat, drug, prijatelj, sustanar, do konca svijeta na zemlji, a sudac i nagrada na drugome svijetu.

Zato je s neba sišao, da nam te darove donese, a onda da za nas umre. Za sve, pa i one, koji ne priznaju Njegov dolazak s neba ili Ga zabacuju.

I Židovi su pitali: zar je ovaj s neba došao. Nije li to sin Josipa i Marije? Ali im Isus na to nije izravno odgovorio. Kao što izravno ne odgovara ni danas onima, koji Ga ne ču. Za njih je kao i za Židove neshvatljiva ova velika i nječna tajna Njegova Utjelovljenja. Oni to ne mogu shvatiti, jer za to treba dobre volje, koju su imali pastiri oko Betlehema. I pošli su rado-iz osvjedožili se o onome, što im je Andeo kazao: »Naći ćete Dijete povito u

penice, gdje leži u jaslama«. Od svih nas On traži, kao i od Židova najprije. Vjeru razboritu i dokazanu tolikim divnim Njegovim djelima. I mi Mu je rado dajemo.

Zato se radosno ponavlja u našim dušama i to neprestano: »Danas u gradu Davidovu, rodio vam se Spasitelj, koji je Krist« (Lk 2, 11). Nama se rodio. On nam pripada od prve suze do posljednje kapi krvi. Prvi kucanj Njegova presvetoga Srca, Srca Djeteta u Betlehemu, upravljeni su Bogu Ocu i Njegovoj presvetoj Majci. A onda svakomu od nas i za svakoga nas.

Poklonimo se zato rado Srcu, koje tako uježno bije za nas. To je ono Srce, koje svaki dan silazi s neba na zemlju u Sv. Misi i ostaje na našim oltarima radi nas. Ono ulijeva nježno pobožnost u dušu, koja se često a Njim ujedinjuje u sv. Pričesti.

I kad god budemo pred božićnim jasicama, sjetimo se, da su one slika onoga krušnika (ciborija), iz koga izlazi Isus, da se sa žurbom preda nama. Penelice su, u koje je obavit, prilike sveće Hostije, koja Ga obavlja. Dan, kad se On nama daje, da nas nikada ne ostavi, jest veliki blagdan za dušu, koja Ga ljubi. On nam ne daje samo pravo, da Ga gledamo i primamo u svoj naručaj, nego da Ga unesemo u svoje srce, da Ga posjedujemo. I kad se nadamo pred jasicama, a naročito pred jasicama oltarskoga Sakramenta, recimo Mu:

»O Djetete Isuse, ja Ti se klanjam... Ujedinjio moje poklone s poklonima svoje svete Majke i poklonima svetih duša. Neka se oni uzdignu do prijestolja presvetoga Trojstva. O moj Isuse, ja Tebi darujem cijelo svoje srce. Ti Ga cijeloga posjeduješ. Tada ču moći sam s punim i iskrenim srecem pjevati ove božićne blagdanske pjesme pred jasicama: »Narodila nam se kralj nebeski, od Marije čiste Djevice« i onu andeosku pjesmu, »Svim na zemlji mir, veselje, budi polag Božje volje«.

SVETE NOĆI OVE

Zemlja je bila puna bola,
zemlja je bila puna zala,
kad je u njeno krlo pala,
pala jedna suza mala.

Suza? Ta to nije bila suza,
nego haluzična sniježna, čista.
Pahuljica? Ne, pa to je Tjelo,
Tjelo Malenoga Krista.

Toptina Srca Njegove Majke
sva srca k Malom Djetetu zove.
Bog je nama dao Svojeg Sina,
ali i Majku svete noći ove.

